

Göta Hovrätt - Advokatfiskalen Östergötlands län EVIIAAAF:43 (1675-1676) Bild 2730 / sid 207

1676-10-18

Kom samma dagh för Rätten Krogaren Olof Olofsson i Frýsta som sig på dhet högsta besvärade öfver sin swåger nembdemannen Joan Månsson ibidem, at han skal komit till honom medh wredes modh, och honom, hans hustru och barn med hugg och slag öfwerfallit: Begiärades at honom derföre et lagligt straf öfwergå måtte. Der till svarade Joan Månsson, at när han war tillsatt at arsta? dhe Danska fångarna, och om

natten kom på Krogen: då han intet wiärderar eller någon afwund hade til någon människa: Höllo några drängar opå at spela kort, hvar medh han badh dhem hafwa återhåldh, och som Krögarens Söner deer med intet återwarande slog han dhen ene lýtet, hvar opå han af Krogaren hans hustru och dotter skall wara slagen och Krogaren skiält både honom och nämbdeman Jöns Svensson i Sörby för tiufar och skiällmar. Tÿ är både hans och Jöns Svenssons begiäran, at Krogaren derföre Lagl. pligtar. Beropades begge parterna dhet öfvriga sig opå dhessa drängar Nils Jahansson och Rahl Nilsson, sampt Peer Olofsson i Unnersta, begiärades, at som dhe om god wetskap hafva. Rätten wille dhem ederligen examera och afhöra, dhet des effterkommit blef, då dhe särskilt witnade som föllier.

Nils Johansson i Frýsta effter aflagd edh på book, witnade at när de skulle arsta? fångarna, spelte bn. Nils Johansson, Rahl Nilsson och 2 Krogarens söner kort. I dhet samma kom Joan Månsson dÿt och badh dhem medh sit kortspel hafwa återhåldh, dhet Nils Johansson och Rahl Nilsson effterkomma. Men effter Krogarens söner alt framgient spelade kort, tog Joan Månsson dhen ene nembl. Måns Olofsson lýtet i håret, hvar medh poiken lop in, och då kom Krogarens dotter uth, som fattade uthi Joan, och när Krogarens hustru utkom, och gick til Joan Månsson, skiöt han henne omkull, hvar medh Nils Jahansson gick på andra sydan om byggningen, och weet intet huru dhet meer aflop.

Efter giord eedh å book witnade Rahl Nilsson, at när dhe ågtade? fångarna, spelte dhe för måhloo skul kort, hvar medh han och Nils Jahansson effter Joan Månssons inrådan de återvarade. Men som Krogarens söner, Joan Månsson warning intet akgtade, togh Joan uthi sonen Måns Olofsson och slog honom lýtet, hvar medh Måns lop in åth stugun och sade åth Joan Månsson, sig tööt gifva digh utaf en ÿxhammar: Deer medh Olof Olofssons dotter och hustru utkomma, och opå Joan brukade? mun, tÿ skiöt Joan Krögarens hustru ifrån sig, då kom Krogaren Olof Olofsson uth hafvandes en kiäpp i handen frågandes honom som perlementade. Och då slog han Joan Månsson med kiäppen et slag, och togo altså dhe ihoop i håret: men blefwo af qwinfolken åtskilda: Sedan bödh Joan Månsson godh natt och Krogaren svarade dhen ...ade hafwer du medh digh sin skiälm. Elliest witnade bn. Rahl Nilsson, at om morgonen nest deer effter gick Olof uth för sin port, och mante Joan Månsson till sigh, och då skiälte han Joan Månsson för en tiuf och skiälm. I dhet samma badh Krogaren hålla föredrag medh sådana skildsord, deer opå gaf Olof et sådant swar at dhet kom honom intet medh, tÿ han war och een skiälm.

Witnade och Länsmansdrängen Olof Andersson i Biörkelundh, at Krogaren Olof Olofsson i Frýsta hade dhet Joan Månsson hade handterat hoos honom som en tiuf och skiälm: Detta opsattes för dhet widlyftigast skull till morgondagen.

Den 19. Dito Continuerades Tinget. Närvarade: I Häradshöfdingen Wäll. Erik Paulsson frånwaro och opasslighet: Samuel Regner.

Då tillspordes Krogaren Olof Olofsson i Frýsta, om han bewýsa kan, at han, hans hustru, Dotter eller son hade af Joan Månsson slagsmåhl bekommit någon åkomma. Deer til svarade han at dhe alla woro blå och blodiga. Begiärandes inständigdt oppskof her medh til nästa ting och Måns Jönsson i Höckersta ankobst, som deer om skall godh kundskap hafwa, hwilken dilation honom bevilliades.